

Szekszárd, 1896. augusztus 9.-Budapest, 1985. március 28.

Értelmiségi családból származott. Apja a dombóvári iskola igazgatója volt. Pápán tanítóképzőt végzett, ott ismerkedett meg későbbi férjével, Tildy Zoltánnal. Tanítónői munkáját a Somogy megyei Szennán kezdte. Az ő tanítói szolgálati lakásában laktak férjével. A Sylvester Irodalmi és Nyomdai Intézet Rt. 1924. évi megalapítása után ő intézte a vállalat pénzügyi és műszaki teendőit. A német megszállás után megszervezte férje bujdosását, s Bereczky Alberttel együtt tartotta a kapcsolatot az ellenállási mozgalom vezetőivel. A felszabadítás után maga is közéleti pályára lépett. 1945. október 7-én bejutott a budapesti törvényhatósági bizottságba. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Férje köztársasági elnökké választása után, 1946. február 5-én mind a nemzetgyűlési, mind a törvényhatósági mandátumról lemondott. 1945 decemberétől 1948. december 31-ig az Országos Szabadművelődési Tanács tagja. Bekapcsolódott a nőmozgalomba, 1945-től a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége elnöke, majd 1947-től 1948 nyaráig a szervezet díszelnöki tisztét töltötte be. A hadifoglyok és a kórházban ápolt tüdőbetegek támogatására indított „Siess! Adj! Segíts! Mozgalom fővédnöke. Megalapította a pilisi leányotthon, amelynek az ügyeit később is személyesen intézte. 1947 tavaszán az Egyesült Államokban járt, ahol előadásokat tartott a magyarországi helyzetről. 1947 októberétől a Háziipari Tanács elnöke. 1948 augusztusától 1956. május 1-jéig férjével együtt házi őrizetben volt. 1956. október 23-a után ő is a parlament épületében tartózkodott. Helyeselte a Varsói Szerződésből való kilépést. Férje halála után egyedül lakott abban a lakásban, amelyet férje börtönbüntetése után utaltak ki a számukra. 1979-től 1984-ig fiával élt Szegeden. 1984-től a budapesti Albert Schweitzer Református Szeretetotthonban ápolták haláláig.